

Igor Timko: „Zahrajeme to nejlepší, co máme“

9.9.2024 - Marie Machynková Pokorná | Městská část Praha 12

Letošní Den Prahy 12 se ponese ve znamení oslav 30. výročí Prahy 12. Pro děti bude připraven bohatý program, jako každoročně jsme pozvali místní organizace, které představí sportovní a volnočasové aktivity. Dospělé určitě potěší koncert slovenské skupiny NO NAME, který je naplánován na 13. hodinu. A na jaké písničky se můžete těšit? Nejen na to jsme se zeptali zpěváka kapely Igora Timka.

Igore, jak se vám daří? Těšíte se na koncert u nás v Praze 12?

Jasně, že sa tešíme. Jedna vec je tešiť sa z koncertu na koncert, ale druhá vec je to, že my v NO NAME si uvedomujeme zázrak, ktorý trvá už 28 rokov. Takže koncert u vás je pokračovaním jazdy, ktorá je splnením nášho sna byť koncertnou kapelou, písať muziku pre ľudí, hrať, cestovať a umocňovať život.

Nedávno jste vydali nové, v pořadí již deváté album s názvem V pôvodnom znení. Uslyšíme písničky z něj také 14. září na Sofijském náměstí?

Zahráme to najlepšie, čo doma máme a, samozrejme, že zaznejú aj novinky. Určite sa tešte na prvý singel z tohto albumu – pieseň „Chýbajú nám elity“, ktorá rezonuje v končinách bývalého Československa. Ako spoločnosť máme byť v strehu, aby sme nedostatok elít vedeli „vykryť“ ďalšími elitami. Žiaľ, nemyslím si, že ako spoločnosť pracujeme koncepčne.

Vaše hitovka Prvá má na internetových platformách více než 8 milionů zhlédnutí, k oblíbeným patří také třeba Večnost či Lekná. Kde čerpáte inspiraci k tvorbě?

Mnohé veci nám prichádzajú na rozum na základe našich vlastných životov, sme komunikatívni, máme veľa priateľov. Načúvame príbehom, no a, samozrejme, že fantázia je nevyčerpatelná studnica nápadov.

Jak probíhá tvůrčí proces v kapele? Pracujete na nových skladbách společně, nebo máte každý svůj vlastní přístup? Poznáte třeba hned při psaní, že tohle bude hit?

Každý môže priniesť nápad. Následne sa k tomu vyjadrí každý z kapely. Ak sa zhodneme na tom, že daný nápad je hodný ďalšej práce, tak sa motívu venujeme. Ak nie, pesnička ide do stratena. A áno, sú piesne, ktoré keď donesiete pred šesťčlennú porotu NO NAME, hneď je cítiť silnejší alebo slabší potenciál.

Máte nějaké oblíbené písně z vašeho repertoáru, které vám osobně nejvíce přirostly k srdci?

Milujem Čím to je, Prvá, Elity, V pôvodnom znení... Všetky tie piesne sú naše „decká“, takže milujeme svoje hudobné počiny. Veď sú naše a navyše vynikajúce.

V roce 2017 jste nazpívali duet společně s Karlem Gottem. Jak na tuto spolupráci vzpomínáte? Pro mnohé by se jednalo o splnění hudebního snu. Jak to máte vy?

Snúbilo sa viacero vecí. Pán Gott nás oslovil s tým, že by chcel, aby sme mu napísali pieseň. Slušne

som mu odvetil, že sme poctení a že ak nám niečo adekvátne spojeniu K. GOTT a NO NAME napadne, tak sa mu ozveme, ale ak to nebude nič prevratné, tak sa v brandži budeme naďalej rešpektovať a k spolupráci nedôjde. Pán Gott vyhlásil, že niečo také v živote nepočul, usmial sa a povedal: „OK, čakám na telefón.“ Po troch rokoch sme si zavolali a výsledok už poznáte. Krásna profesionálna skúsenosť, navyše celá spolupráca platila na našom vzájomnom slove. Žiadna zmluva, len chlaské podanie si rúk.

Výkrik: „Rodina je pre nás všetkých bezpečný a zásadný prístav, do ktorého sa radi vraciame...”

Od spolupráce s Karlem Gottem se vraťme k současné česko-slovenské hudební scéně, který z interpretů patří k vašim oblíbeným?

Máme dobré vzťahy s kapelou Kryštof, aktuálne nás pozvali na hostovanie na Kryštof Kemp. Fandím chalanom z MIRAI, s kapelou HORKÝŽE SLÍŽE si podávame kľučku od festivalových dverí na mnohých československých festivaloch, takže vzťahy sú časovo limitované, ale s tými, s kým sa chce, sa pár slov prehodiť dá. Musím spomenúť Bena Cristovaa, ktorý je veľký sympaták a skromný chalan. Z druhej strany vekovej generácie máme za blízkeho kamaráta Petra Jandu z Olympiku, u ktorého vznikli dva krásne albumy NO NAME.

No Name je slovenská kapela, která je ale úspěšná i u nás v Česku. Vnímáte při koncertech rozdíly mezi publikem?

Nie, dnes je pre NO NAME už úplne jedno, kde hráme, chodia na nás ľudia od Michaloviec až po Aš.

Na hudební scéně se pohybujete už více než dvě desetiletí, jak se vám daří udržovat rovnováhu mezi profesním a osobním životem?

Vo všetkom platí, ak sa chce, tak sa dá. Súkromie si strážime a tak to aj vyzerá.

Na stránkách kapely sami sebe označujete jako „šest hrdých otců aktuálně patnácti dětí“. Jakou roli hraje tedy rodina ve vašem životě?

Rodina je pre nás všetkých bezpečný a zásadný prístav, do ktorého sa radi vraciame a z ktorého každý víkend NO NAME vypláva. S obľubou hovoríme, že náš muzikantský život si okoreňujeme životom rodinným.

Máte nějaké rituály nebo zvyky před koncertem, které vám pomáhají soustředit se a podat nejlepší výkon? Míváte třeba trému? A pokud ano, jak s ní bojujete?

Pred každým koncertom si dáme dokopy ruky, hecneme sa s tým, že toto sme chceli, keď sme začínali, takže šup hore na pódium a zahrať taký koncert, akoby bol posledný. A tréma? Už len pred zaradením nových piesní. S každou novinkou prichádza zodpovednosť. Tréma ovláda tých, ktorí podceňujú prípravu.

Děkujeme za rozhovor a těšíme se na viděnou v sobotu 14. září ve 13:00 na Sofijském náměstí.

Príďte sa pozrieť, či sa vaše očakávania stretnú s našou realizáciou.

https://www.praha12.cz/vismo/dokumenty2.asp?id=106882&id_org=80112